

101 DALMATINEC

Disnay

Lep pes dalmatinec PONGO je živel skupaj s svojim gospodarjem ROGERJEM v Londonu. Ko sta se nekega dne sprehajala po parku, sta srečala prikupno gospodično ANITO in njeno ljubko dalmatinko PERTIDO. In tako se je začela naša zgodba.

Anita in Roger sta se kmalu poročila. Kmalu pa sta postala srečen par tudi Pongo in Pertida. Preselili so se v hišico blizu parka. Pri njih se je zaposlila kuharica MARIJA, ki se je Pongu takoj priljubila. In tako so živeli srečno in zadovoljno, dokler se ni nekega dne pred vrati hišice ustavil avto. Na obisk je prišla Anitina sošolka CRUELLA de VIL, zavita v čudovito lep in topel krznen plašč. Ker je bila obsedena s krznom, je takoj opazila prekrasen Pongov in Perditiin kožušček. Čeprav nihče v hišici ni mogel trpeti nove prijateljice, je Cruella vedno bolj pogosto prihajala na obisk.

Nekega dne je Pertida sporočila Pongu, da bo postal očka. Kmalu je na svet prilajalo 15 ljubkih dalmatinčkov. Za to Cruella de Vil, ki je v mislih okrašen krznen plašč. Rogerju na kar seveda nista pristala. glavi pa je že kovala načrt in jih spremenila v svoj najlepši plašč.

srečno novico je zvedela tudi že videla svoj bel in s črnimi pikami in Aniti je ponudila, da jih odkupi, Cruella je užaljeno odvihrala, v kako bo ukradla male dalmatinčke

Nekega večera sta, po naročilu hudobne Cruelle, v hišo vdrla dva lopova in ukradla košaro s psički. Anita, Roger, Pongo, Pertida, kuharica in celo policija so zaman iskali male dalmatinčke. Obupan Pongo je obvesti vse pse v mestu in jih poprosil, da mu pomagajo poiskati otročičke.

Začelo se je noro iskanje, ki so se mu pridružili še: odsluženi vojaški konj STOTNIK, prileten maček SERŽANT TIBS in stari pes šnavcer POLKOVNIK.

Maček Tibs se je nekega dne potikal okoli zapuščenega gradu. Izenada je zaslišal kot bi lajali psi. Skozi razpoko v steni ne le 15 dalmatincev, ne, bilo jih je dva moška, HARRY in JASPER, Tibs je takoj stekel k Polkovniku in oddajal obvestilo, se je Tibs vrnil k

gradu je pokukal in presenečen videl petdeset in več. Med njimi sta sedela lopova, ki sta vdrla v Rogerjevo hišo. mu poročal. Med tem, ko je Polkovnik opazovanju.

Nenadoma je zaslišal Cruellin zlobni glas, ki je nepridipravoma ukazal:

»Jutri hočem imeti pasje kože! Ne smem več izgubljati časa!«

Tibsu je bilo jasno, da mora takoj ukrepati. Skozi luknjo v zidu je zlezal v sobo in prvemu psičku zašepetal na uho:

»Proč morate od tod! Takoj! Pokličite druge in potem zlezite vsi skozi to luknjo, v sosednjo sobo!«

Lopova sta na TV ravno gledala film in nista nič slišala. Ko sta se končno obrnila, sta ravno še videla, kako je Tibs na vso moč porival skozi luknjo zadnjega psa, malega debeluščka. Začela se je divja gonja po vsej hiši.

Med tem časom pa je Polkovnikovo sporočilo prispelo tudi do Ponga in Pertide, ki sta nemudoma odhitela psičkom na pomoč. Zadnji hip sta prisopihala v grad in z divjim laježem planila po stopnicah in šavsnila po nepridipravih. Med tem, ko sta se borila, pa je Tibs izkoristil priložnost in pobegnil s pasjimi otroki v konjski hlev. Tam je že čakal Polkovnik. Ko sta se jim pridružila Pongo in Pertida, se je beg nadaljeval.

Da bi zakrili sledi v snegu, so bežali po ledu zamrznjene reke in prekoračili cesto. Na drugi strani ceste so zagledali bleščečo Cruellino limuzino, tovornjak z nepridipravoma in tovorni avto z neznanim voznikom.

Pasja družina se je skrila v prikolico tovornjaka neznanega voznika. Ravno, ko je zadnji dalmatinček splezal v prikolico, je voznik sedel v kabino in odbrzel v noč.

Žal je Cruella opazila zadnjega otročička, kako se nerodno vzpenja v prikolico tovornjaka in lov se je nadaljeval. Cruellina limuzina je divjala za tovornim avtom, kot bi se ji zmešalo. Skušala ga je prehiteti in potisniti v jarek. Voznik tovornjaka se je na vso moč trudil, da je svoje vozilo obdržal na poledeneli cesti. Lopova sta vozila za Cruellino limuzino. Ko sta videla, da Cruella nima posebnega uspeha, sta sklenila vzeti stvar v svoje roke. Na vso moč sta pritisnila na plin.

Ker lopova od prevelike vneme nista več pazila na cesto in na Cruello pred seboj, sta se z vso hitrosjo zaletela v Cruellin avto. Nepridiprava sta imel sedaj vsega dosti. Zapustila sta Cruello in odracala dalje. In tako je Cruella v svojem raztrganem plašču ostala sama sredi razbitin limuzine, psički pa so srečno prispeli v London in se vrnilo Rogerju in Aniti. Srečen in začuden par je ugotovil, da se je njihova pasja družina močno povečala.

Anita je začela šteti psičke: »...osemindevetdeset, devetindevetdeset in naša dva: 101 dalmatincec! Ojej, kaj pa bova počela s tolikimi psi?«

Roger pa je vzkliknil: »Obdržala jih bova! Kupila bova kmetijo na deželi in imela bova pasjo farmo!«

Ker je bil ravno božični čas, je Anita hitro okrasila jelko in pogrnila mizo. Roger pa je sedel h klavirju in zaigral. Okoli njiju, na tleh, na stolih, na klavirju pa je sedelo vseh 99 in še 2 srečna dalmatinca in vsi so sanjarijo o življenju na deželi.